

Göteborgs universitet
Handelshögskolan
Företagsekonomiska institutionen

YTTRANDE
2012-11-12

Bokföringsnämnden
Box 6751
113 85 STOCKHOLM

Remissvar avseende Bokföringsnämndens förslag till allmänt råd med tillhörande uttalande om byte mellan K-regelverk. Remiss 2012-10-11, Dnr 12-87.

Handelshögskolan vid Göteborgs universitet (Handelshögskolan) som beretts tillfälle att yttra sig över rubricerade förslag vill härmed framföra följande.

Handelshögskolan anser att Bokföringsnämnden, BFN, inte ska anta utkastet. Vi anser inte att det finns något behov av att reglera denna fråga eftersom bestämmelser redan finns för detta inom ramen för ÅRL 2:4 och god redovisningssed. Eftersom det inte föreligger någon rättslig skyldighet att tillämpa vare sig K 2 eller K3 är det meningslöst reglera frågan om möjligheten att byta mellan regelverken. Om företagen tillämpar något av regelverken och sedan vill byta ska denna möjlighet finnas och det ska vara upp till företagen själva att göra denna bedömning. Den lydelse som utkast till allmänt råd har kommer sannolikt att leda till att mindre företag går in i K2 för att det kommer bli svårt att byta från K3 om de en gång börjat tillämpa det. Detta tycker inte Handelshögskolan är en lämplig utveckling.

Om BFN ändå väljer att gå vidare med ett allmänt råd anser Handelshögskolan att byte både uppåt och neråt ska vara möjligt och därför ska kravet på "särskilda skäl" tas bort. Det kommer i praktiken vara svårt och kostsamt att göra bedömningen om "särskilda skäl" föreligger. Dessutom kan olika företag komma till olika slutsatser om vad som utgör "särskilda skäl". Detta kommenteras inte i konsekvensutredningen över huvud taget, vilket måste ske i sådana fall. Handelshögskolan anser även att nedanstående kommentarer avseende konsekvensutredningen måste beaktas.

Kommentarer till konsekvensutredningen

Handelshögskolan anser att de bedömningar som sker i konsekvensutredningen saknar grund. Kommentarererna nedan avseende konsekvensutredningen visar även på att det allmänna rådet inte ska antas.

I punkt 2 anges att alternativet till att inte reglera frågan är att låta företagen fritt byta mellan olika K-regelverk. Detta blir dock inte följd, eftersom ÅRL 2:4 ska följas. Huruvida byte mellan K-regelverk är i överensstämmelse med ÅRL är en bedömning som företagen själva bör avgöra. Företag kan idag välja mellan att enbart följa ÅRL eller en kombination mellan ÅRL och normer från Bokföringsnämnden, Redovisningsrådet, Rådet för finansiell rapportering eller IAS-förordningen (i den utsträckning som ÅRL tillåter för onoterade företag) och byta här emellan om så önskas. Vi anser inte att denna valmöjlighet förorsakat några problem i praktiken varför det inte finns något skäl att reglera denna fråga inom ramen för K-regelverken.

I punkt 2 anges även att byte av K-regelverk innebär byte av redovisningsprincip. Detta behöver inte alls vara fallet, ett företag kan upprätta sin årsredovisning enligt antingen K2 eller K3 och ändå komma fram till samma resultat och ställning, beroende på vilka transaktioner som förekommer i företaget och vilka principval som skett inom respektive kategoriregelverk. Det som i en sådan situation skulle kunna skilja sig åt är upplysningskraven. Varför ska det då krävas "särskilda skäl" för att få byta från K3 till K2? Om det innebär höga kostnader att byta mellan regelverken säger Bokföringsnämnden indirekt att det innebär höga kostnader att även initialt gå in i ett av regelverken. Detta innebär att kravet på att förenkla och minska de administrativa kostnaderna för företagen har förbisetts i BFNs inriktning på normgivningen.

Punkt 7, detta är inget som BFN vare sig kan eller ska uttala sig om. Företaget måste själva göra denna bedömning ensamt eller tillsammans med rådgivare. Kostnaden kan vara ännu högre att ligga kvar i ett regelverk än vad det innebär att byta. BFN kan inte utgå ifrån att företagen inte gör någon analys vid byte av K-regelverk. I sådana fall skulle företagen inte heller vara kapabla att tillämpa det regelverk de från början valt att följa, punkt 8.

I tjänsten Pernilla Lundqvist, Jan Marton och Anna-Karin Pettersson
Sektionen för redovisning